

nalt, humanitært hjælpearbejde“) optages et beløb på 4 609 167 kr.

De fornødne bevillinger til dækning af Danmarks andel i hospitalets driftsudgifter i en 5 års periode vil være at optage på de årlige finanslove.“

Om det planlagte skandinaviske hospital oplyses i bilaget til forslaget bl. a. følgende:

A. Hospitalsplanens forhistorie.

Efter opfordring af UNKRA (De Forenede Nationers Genopbygningsorganisation for Korea) gav de skandinaviske lande i 1951 tilsagn om at yde bidrag til Koreas genopbygning. Norge og Sverige stillede henholdsvis \$ 829 000 og \$ 966 517 i udsigt.

For Danmarks vedkommende var der tale om \$ 860 000, et beløb svarende til de ca. 6 mill. kr., som påregnedes at ville medgå til en fortsat udstationering af „Jutlandia“ i et halvt år efter fjendtlighedernes ophør. Allerede på det nævnte tidspunkt var man dog klar over, at en sådan udstationering næppe ville være den mest effektive hjælpeydelse.

Tanken om at lade de skandinaviske lande yde deres bidrag til genopbygningshjælpen gennem en indsats på hospitalsvæsenets område var opstået på et tidligt tidspunkt under Korea-krigen og begrundedes dels ved den særlige sagkundskab, som findes i de skandinaviske lande, dels ved den tilknytning til Korea, der var tilvejebragt gennem de norske og svenske feltlazaretter og gennem „Jutlandia“-ekspeditionen. De koreanske myndigheder har gentagne gange udtalt stor interesse for det skandinaviske arbejde på dette felt.

I henhold til beslutning på et nordisk udenrigsministermøde i oktober 1951 nedsattes et udvalg af sagkyndige fra de tre lande til drøftelse af en fællesskandinavisk aktion i form af et træningshospital. Sagens behandling trak imidlertid ud, væsentlig på grund af den usikre situation i Korea.

For at bringe klarhed i sagen besluttede de nordiske udenrigsministre den 1. september 1953 i overensstemmelse med det nævnte udvalgs indstilling at udsende en sagkyndig forhandlingsdelegation til Korea. Fra dansk side deltog hospitalsdirek-